

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/178/2018
Identifikačné číslo spisu: 2716200425
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Franciscy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2716200425.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému O. T., bývajúcemu v V., o zaplatenie 1 896,70 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp.zn. 7 C 27/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. mája 2018 sp.zn. 26 Co 209/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Skalica (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. júla 2017 č.k. 7 C 27/2016-65 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do 15 dní žalobcovi 1 896,70 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 896,70 € od 24. novembra 2015 do zaplatenia; vo zvyšku žalobu zamietol.
3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. mája 2018 sp.zn. 26 Co 209/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietavom výroku čiastočne zmenil tak, že žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni ďalších 223,88 € s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 220,26 € od 24. novembra 2015 do zaplatenia.
4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku („ďalej len „CSP“), Podľa jej názoru spočíva napadnuté rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).
5. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa nachádza v zlej zdravotnej a sociálnej situácii, v ktorej nie je schopný svoj dlh jednorazovo uhradiť.
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba

odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Podľa názoru žalobkyne „vzhľadom na to, že otázka nároku na úrok po zosplatnení nie je v praxi dovolacieho súdu vyriešená, došlo k tomu, že súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

7.2. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018).

7.3. Zo samej podstaty uvedeného ustanovenia vyplýva, že relevantným zásahom do práva na spravodlivý súdny proces môže byť len nesprávny procesný postup súdu konajúceho v danom spore, teda súdu, ktorého rozhodnutie je napadnuté dovolaním. Prvoinštančný, ani odvolací súd v žiadnom prípade nemôžu znemožniť strane realizáciu jej procesných oprávnení tým, že iný súd (dovolací) určitú právnu otázku ešte nevyriešil, prípadne ju vo svojich rozhodnutiach rieši rozdielne.

7.4. Z týchto dôvodov dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

8. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. V zmysle § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 CSP je na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

10. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bude v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

11. Na právnych záveroch vyjadrených v uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 148/2018, 6 Cdo 125/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019).

12. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 CSP podanou v rozhodnutí sp.zn. 6 Cdo 80/2017, konštatuje, že v danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky - úrok 17,90% ročne zo sumy 1 896,70 € od 24. novembra 2015 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (3. júla 2018) výška príslušenstva predstavovala sumu 885,51 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (1. februára 2016) bola 405 € (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na

rok 2016). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 050 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

13. Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách nie je prípustné podľa § 420 CSP (viď R 73/2018), ale ani podľa § 421 ods. 1 CSP (lebo ho vylučuje § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP).

14. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.